

NARVA KIRIKUTE PÄEVAD
ЦЕРКОВНЫЕ ДНИ В НАРВЕ
28.-30.09.2018

Nelja Tuule ristirännak

Narva
21.-27.09.2018

Narva on 60 000 asukkaan kaupunki Viron itärajalla. 90 % puhuu äidinkielenään venäjää.

Todistus yhteisestä uskosta

Helluntaitervehdys! Kesän lämpö on hellinyt meitä jo toista viikkoa sekä täällä Virossa että Suomessa. Olen niittänyt pihanurmen jo kahdesti. Taas nostavat voikukat terhakkaasti päät pystyyn. Torin kukkamummojen pöydillä on tarjolla lemmikkejä, kieloja ja esikkoja.

Yllä oleva kuva on otettu pari viikkoa sitten Narvassa. Kävin siellä työtoverieni Kirsti Vimparin ja Piret Riimin kanssa aloittelemassa syyskuun aktioviikon valmisteluja. Viron itärajalla pidetään syksyllä **Narvan kirkkojen päivät**, joiden otsikoksi on valittu Viron Kirkkojen Neuvoston vuositeema "Eesti usk", Viron usko. Muutama vuosi sitten konkurssiin ajautunut Narvan luterilainen seurakunta harpoo taas jaloilleen. Se toimii kolmella kielellä: venäjä, suomi ja viro.

Viron kirkon Lähetyskeskus ja Narvan luterilainen seurakunta ovat kutsuneet järjestelyihin mukaan myös toiset Narvassa toimivat seurakunnat. Erityisen arvokasta on, että Moskovan patriarkaatin alaisuudessa toimiva Narvan ortodoksikirkko on myös mukana. Toisten kirkkokuntien seurakunnat ovat puhtaasti venäjänkielisiä, kuten myös suuri enemmistö tuon rajakaupungin asukkaista. Monenlaisia muureja löytynee muualtakin kuin Narvan ja Ivangorodin linnoituksista Viron ja Venäjän rajana virtaavan joen vastarannoilla...

Tänään, helluntaipäivänä, pyydän erityisesti rukoilemaan yhteyttä, yhteistyötä, kunnioitusta ja rakkautta yli kielimuurien! Että yhteisten kirkkojen päivien ja niitä edeltävän aktioviikon valmistelut etenisivät ja että eri perinteistä tulevilla kristityillä olisi tilaa olla mukana panostaa heille sopivalla tavalla! Aktioviikko on jo herättänyt joillakin tahoilla ennakkoluuloja ja pelkoa päällekkäyvistä menetelmistä. Tarvitsemme valmisteluissa erityistä rukoustukea ja johdatusta, sillä vain Jumalan avulla yhteinen ponnistus voi kantaa hedelmää ja olla todistuksena yhteisestä uskosta!

Diakoni Vadimin kanssa neuvostoaikeisten rakennusten varjoon jääneen ortodoksikirkon portilla.

Mitä me uskomme?

Viikonlopun sanomalehdessä oli mielenkiintoinen juttu sanan "uskoa" (uskuma) merkityksistä viroon kielessä (EKI Keelekool, Maire Raadik, Postimees, Arvamus ja Kultuur 19.5.2018).

Ensinnäkin sanaa **uskoa** käytetään, kun ilmaistaan jonkin totena pitämistä ilman todisteita – esimerkiksi uskoa rakkauteen, horoskooppeihin tai Jumalaan. Tässä merkityksessä sanalla ei ole synonyymejä.

Lisäksi samaa verbiä käytetään nykyään yleisesti tilanteissa, joissa sen todellinen merkitys selviäisi varmemmin käytettäessä synonyymia: olla vakuuttunut; toivoa; luulla; olla jotakin mieltä; epäillä.

Viroilaisten on sanottu olevan Euroopan uskonottomin maa, mutta toisaalta täällä ollaan hyvinkin ahkeria uskomaan vaikka mihin. Katsoin äskettäin dokumenttiohjelman kristalliuskovaisista!

Suosituin uskonuunta täällä lienee "oma usko". Siinä jokainen voi yhdistellä ainekset makunsa mukaan vähän kuin täytteet pitsaa tilatessa! Yhdistelmät ovat joskus varsin hämmäntäviä – kristinuskosta tutut ainekset, kuten enkelit tai kaste esiintyvät sulassa sovussa muiden mukana.

Usko ja epäilykset sekaisin sielläkin?

Lasnamäen kuulumisia

Tiistait olen viettänyt jo tuttuun tapaan Lasnamäen kerrostalomaisemissa ja toki usein tie on vienyt sinne muulloinkin. Sitten viime kirjeen olen käynyt muutamana tiistai-iltapäivänä tutustumassa ja leikkimässä sosiaalikeskuksen lasten päiväkeskuksessa, jolle järjestimme sipoolaisten kanssa kevät-piknikin pääsiäisen jälkeen. Viikko sitten perjantaina pidin siellä myös käsityöpajan. Askartelimme kukkaroita tyhjästä kahvipaketeista.

Vappuna aloitimme yhteysillan raikkaalla sauvakävelylenkillä läheisessä Paen puistossa. Meitä oli paikalla neljä, mutta vain kahdet saivat. Otin varoiksi taskuun tyhjän jättesäkin, johon me sauvattomat noukimme roskia kuntopolun varrelta. Säkki tulikin melko täyteen, kun leikkipuiston roskis tulvi yli äyräiden vappuyön grillaaajien jäljiltä.

Toissa viikolla päätimme kevätkauden tutustumiskierroksen Tallinnan sataman lähellä sijaitsevaan pieneen Simeonin ja Hannan ortodoksikirkkoon. Isä Abraham otti meidät siellä vastaan erityisen rakkautellisesti ja johdatteli meitä mukaansatempaavasti, mutta erilaisuutta arvostaen ymmärtämään ortodoksien tapaa rukoilla, palvoa Jeesusta ja kunnioittaa pyhien esikuvia.

Nuorten aktivistien perustama Lasnaidee-kansalaisliike järjesti kahden päivän talkoot puistossa olevien betonisten kuulien koristelemiseksi. Kävin eilen kantamassa oman pienen korteni kekkoon. Ehdin latoa mosaiikkia puolisen tuntia ennen Paen palvelokodan kevätkauden viimeisen Kiviklubi-nuortenillan alkua.

Illan aiheena oli Daavid ja Goljat. Kuvassa lähettikollegani Kai ja Mirva Lappalainen kukittavat Samuel Reinaron, joka on tänä vuonna kantanut vastuuta nuorisotyöstä. Nyt sekä Samuelilla että Lappalaisilla hämmöttävät edessä uudet haasteet.

Tänään vietimme helluntain messua. Pae palvelokoda oli täynnä, sillä viiden paikallisen ja meidän lähettien lisäksi mukana oli bussilastillinen vieraita Lempäälästä. Oli rohkaiseva päivä, vaikka elämme tällä hetkellä Lasnamäen työssä suurten muutosten keskellä. Ylihuomenna, 22.5. on Viron kirkkohallituksessa kauan odotettu suuri neuvottelu Lasnamäen työn tulevaisuudesta. Isona rukousaiheena on paikallisen papin löytäminen työtä johtamaan. Tässä vaiheessa oma vastuuni tulee lisääntymään. Kerron muutoksista enemmän kesäkuun kirjeessä.

Tänu Jumalale!

Daniel-poika pääsi jo toukokuussa uudelle kuntoutusjaksoille Haapsaluun! Kävin viime lauantaina tapaamassa Kailia ja Danielia siellä. Loppulausuntoa antaessaan lääkäri oli taas kerran päivitellyt, kuinka hyvin Daniel on toipunut liikenneonnettomuudessa saamastaan aivovauriosta. Uusimman MRT-kuvan perusteella on sekä edelleen ihme, että Daniel hengittää itse... Kiitos teille esirukouksista!

Tapasimme kuntoutussairaalaassa myös pärnulaisten diakonin **Randon**, joka loukkasi päänsä marraskuussa ja jonka puolesta pyysin esirukousta joulukirjeessä. Randon toipuminen ei ole edennyt yhtä lupaavasti. Kävin huhtikuun lopussa pitämässä toisen kerran Randon puolesta Pärnussa kehitysvammaisten kirkkotunnin. Tällä hetkellä töihin paluu ei ole näköpiirissä. Muistetaan edelleen myös Randoa ja hänen perhettään!

**Esirukouksiin sulkeutuen,
Kirsti**

Voit tukea työtäni

käyttämällä jotakin seuraavista pankkitileistä ja kirjoittamalla viitteen 22208

Suomen Ev.lut. Kansanlähetyksen

FI14 5043 1920 0034 52

Etelä-Saimaan

Ev.lut. Kansanlähetyksen

FI24 5620 0940 0400 65

Kymenlaakson

Ev.lut. Kansanlähetyksen

FI59 5750 0140 1569 03

Uudenmaan

Ev.lut. Kansanlähetyksen

FI48 8000 1501 4822 03

Lähettävät seurakunnat:

Sammonlahti, Luumäki, Hamina, Miehkälän ja Virolahden kappelit, Sipoon suomalainen

